

Seg vil altsaa kortelig rekapitulere det Foregaaende. Seg gaar ud fra, at der fremtidig skal anvendes af vort Overskud det samme Beløb til Jernbaneanlæg som hidtil, omtrent 3 Millioner Kr. aarlig; jeg gaar ud fra, at der skal anvendes det samme Beløb af 4 til 500,000 Kr. aarlig til Telegrafer og lignende; jeg gaar ud fra, at der af Overskudet anvendes 2 Millioner Kr. til forskellige extraordinære Reformers Gjennemførelse; endvidere, at vi afse 2 Millioner Kr. til Gjennemførelsen af det, der med et almindeligt Udtryk kan kaldes den økonomiske Reform; fremdeles, at vi gennemføre Regjeringens Forsvarsplan i den Udstrækning, Regjeringen har foreslaaet; at vi for at gjøre dette, erstatte den Afgang af 2 Millioner i Indtægt, som jeg har foreslaaet, med en Indkomstskat af et lignende Beløb i 10 Aar; at vi tage 30 Millioner Kroner ud af vore Beholdninger, samt 16 Millioner ved Statslaan — og Resultatet af alt dette bliver da: at naar 10 Aar ere gaaede, ville vi kunne have gennemført samtlige disse Reforme, og vi ville endda staa med fuld Balance i Budgettet; vi ville staa med en Reservecfond og en Kassebeholdning paa 30 Millioner, og da det vel maa antages, at Jernbanerne til den Tid ville være 16 Millioner mere værd end nu, saa ville vi i Virkeligheden staa, uden at have forøget vor Statsgjæld. Naar Forholdet er saaledes, tror jeg, at det istedetfor at være „uforsvarlig Læssindighed“ at opgive 2 Millioner af Statens Indtægter ikke let vil kunne forsvares at undlade at gjøre det, saafremt dette er Betingelsen for Gjennemførelsen af store og nyttige Reforme. Seg skal kun tilføie, at i det Dieblit man vil gaa ud fra, at man istedetfor at anvende 3 Millioner til Jernbanerne fremtidig vil indskrænke sig til kun at anvende 2, vil man kunne benytte 1 Million yderligere til Formindskelse af den Indtægt, der saas igjennem de indirekte Skatter.

Dette er de Betragtninger angaaende vor finantstille Stilling, som jeg ønskede at gjøre gjældende. Seg tror imidlertid, at der er nogen Opfordring for mig, inden jeg slutter, til at fremsætte et Par Bemærkninger om det, jeg kunde kalde den almindelige politiske Situation. Seg tror, at Forholdenes Udvikling har naaet det Punkt, hvor det er nødvendigt at klare sig fuldstændig, hvad

man egentlig venter sig af Fremtiden og hvad man egentlig tror, at den Tilstand, vi gjennem en Række af Aar her hjemme have befundet os i, i Længden vil kunne føre til. Seg finder saameget mere Anledning dertil, som adskillige af de Betragtninger, der fremsattes igaar af det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) og det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) give mig nogen Anledning til at knytte et Par Bemærkninger dertil. Seg tror, at det vilde være meget sangvinist at vente, og jeg tror, at der vistnok heller ikke er Mange her i Thinget, der vente, at denne Samling, ved hvis Begyndelse vi nu staa, skulde have Udset til at bære nogen synderlig Frugt. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) udtalte dette meget bestemt, og han gjentog det Billede, han brugte ifjor, at han ikke saae rettere, end at Alt fremdeles vilde „visne“ i Regjeringens Haand. Seg maa endvidere udtale, at adskillige af de Bemærkninger, der bleve fremførte af det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein), kan jeg ikke Andet end anse for at være fuldt berettigede. Seg finder, at den Stillestaaen, som i en lang Række af Aar — derom lader der sig jo ikke tviste — har fundet Sted herhjemme i vor Lovgivning, at den i Virkeligheden breder sig langt videre, griber om sig ogsaa i Administrationen, gennemtrænger enhver Gren af Statsstyrelsen og sætter sit Stempel paa hele vort offentlige Liv. Det ærede Medlem fremdrog forskellige enkelte Spørgsmaal, som han meget udførlig og meget grundig paaviste led under denne Mangel fra Administrationens Side. Det vilde ikke være vanskeligt at fremdrage mangfoldige andre, det vilde ikke være vanskeligt at paavise ikke eet, men mange Omraader, hvor det Samme gjentager sig. Men jeg beder udtryffeligt bemærket, at det ikke er min Agt dermed at ville rette nogen Anke eller Bebreidelse imod det høie Ministerium som saadant, imod den høie Regjerings Personer. Tværtimod! Det er min fulde Overbevisning, at den er bejælet af den mest levende Interesse for ethvert Staten vedrørende Spørgsmaal og af det mest levende Ønske om at gjøre, hvad der staaer i dens Magt for ogsaa i Administrationen, saavel som i Lovgivningen, at bringe de bedste Resultater tilveie. Alle disse